

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

Dernæst vil jeg sige til det ærede medlem, at vi er fra vor side ikke gået ind i udvalget med det formål for øje at holde hånden over en eller anden bestemt samfundsgruppe; vi gik ind i arbejdet for at søge at nå et samlet resultat, der kunne siges at være tilfredsstillende set fra alle sider. Det er vi efter vor opfattelse nået til. Vi har, som jeg har sagt tidligere, måttet gøre indrømmelser, som andre har måttet det, men slutresultatet vedstår vi. Jeg skal afstå fra enhver yderligere diskussion med det ærede medlem — det bliver ikke anderledes.

Alfred Jensen: Det er i denne debat blevet bekræftet, at de nedskæringer, som her foreslås gennemført, ikke er tilstrækkelige for initiativtagerne; man vil videre frem. Finansministerens bemærkninger til sidst om kreditindskrænkning betyder i virkeligheden, at man vil pålægge befolkningen større byrder og øge arbejdsløsheden mere, end man er i stand til at gøre det med de foranstaltninger, der her er foreslået, og som tinget om kort tid skal vedtage endeligt. Der rystes på hovedet hist og her, men det er en kendsgerning, at det, man sigter efter, er at begrænse forbruget og at begrænse beskæftigelsen, og det vil man opnå med de her foreslåede foranstaltninger plus kreditindskrænkningen.

Finansministeren sagde, at der ikke var nogen mystik i den rejse, han skulle foretage til Paris, det var til et ordinært rådsmøde. Vi fik senere at vide, at det, man skulle behandle, var allokation af forskellige varer, så man i nogen grad kunne modvirke den internationale prisstigning. Jeg skal ikke bestride, at noget sådant skal behandles, men man kan ikke komme udenom, at hver gang en rejse foretages til udlandet af regeringsmedlemmer, kommer de regelmæssigt hjem med henstillinger, og jeg kan ikke tænke mig, at der ved de forhandlinger, der nu skal føres i rådsmødet i OEEC, ikke også vil blive drøftet problemer vedrørende nedskæringer i Danmark såvel som i andre lande, og jeg frygter for, at vi netop får sådanne nye henstillinger, der vil betyde endnu mere drastiske nedskæringer end dem, vi hidtil har været stillet overfor. Jeg føler mig aldeles ikke beroliget ved ministerens udtalelser, lige så lidt som jeg følte mig

beroliget, da ministeren under behandlingen af ligningsloven erklærede, at man absolut ikke tænkte på at forringe kårene for dem, der havde de små indkomster. Forholdet har jo vist sig at være et helt andet.

Ministeren sagde til mig, at det ikke var rigtigt, når jeg hævdede, at der var indtægtsstop for arbejdere, funktionærer, tjenestemænd, gamle og invalider, og han tilføjede, at der jo foretages reguleringer. Ja, det ved jeg meget vel, men de reguleringer foretages ikke før til marts og april, og i den tid stiger priserne udover, hvad de allerede er steget i henhold til det, oktoberpristallet viser, og det er i den periode, der er indtægtsstop for alle de grupper, jeg nævnte, hvorimod priserne får lov til at stige, og der er ikke faldet et eneste ord heroppefra om, at man vil regulere de priser, man er i stand til at regulere, og at man vil bremse de avancestigninger, man kan bremse. Ministeren vil have bemærket, at jeg gjorde opmærksom på, at det var det, man fremfor alt skulle begrænse herhjemme, men her vil man ikke sætte ind. Man taler om de prisstigninger, der kommer udefra. Ja, men lad os tage fat på pris- og avancestigningerne herhjemme, som man er i stand til at bremse, lad os få prisstop og avancestop herhjemme, så vil meget være nået. Men det løser ikke spørgsmålet for arbejdere, tjenestemænd, funktionærer og andre, der har fået deres indtægter forringet så groft i dette efterår. De har stadig et problem med deres lønninger og indkomster, og det må og skal løses.

Nu siger ministeren, at det, jeg har sagt om arbejdsløsheden, ikke er noget nyt. Nej, det håber jeg da ikke; jeg håber, det er almindelig kendt, at der er arbejdsløshed her i Danmark, endda en følelig arbejdsløshed. Men det interesserer mig ikke at høre, at de herrer i regeringen, i udvalget og andre steder ved, at der er arbejdsløshed; det, der interesserer mig, og det, der interesserer de arbejdsløse, er at få at vide: Hvilke foranstaltninger vil man træffe for at hjælpe de kategorier af arbejdsløse, som bl. a. det ærede medlem hr. Peter Nielsen omtalte?

Jeg er ikke tilfreds — og det tror jeg heller ikke det ærede medlem er — med at få at vide, at der sidder en arbejdsmarkedskommission og spekulerer over, hvor-